

Full diocesà

17 de setembre del 2017

p5 –Darreres places per al pelegrinatge a Fàtima i santuaris de Portugal

p6 –Sant Ferriol, protector de les oques

El Papa Francesc visita Colòmbia

El Papa Francesc arribava dimecres de la setmana passada a Bogotà, on era rebut rebut per multituds. Un cop baixat de l'avió fou rebut pel cap d'Estat, Juan Manuel Santos, i la seva esposa, María Clemencia Rodríguez.

De seguida Francesc va rebre un colom de la pau que li va presentar Emmanuel, el fill nascut en la captivitat de Clara Rojas, política que va estar gairebé sis anys segrestada per les FARC.

El Papa va trencar el protocol per abraçar diversos discapacitats, entre ells militars i policies ferits en combat, un dels quals li va lliurar un petit obsequi, com també va abraçar nens amb síndrome de Down.

El Papa va rebre els adolescents en situació de vulnerabilitat social, que l'esperaven més tard a la Nunciatura apostòlica a Bogotà. Un grup de joves, en les veus d'Angie i Ferney, recuperats del món dels carrers i les drogues, van saludar emocionats el Papa.

"Moltes gràcies per la valentia i pel coratge, no us deixeu robar l'alegria", va dir als nens i joves que viuen al carrer, i els va demanar això: "Que ningú no us robi, que ningú no us enganyi, no us deixeu robar l'esperança."

La Colòmbia que visita el Papa és un país immers en un esperançador procés de pau que intenta posar fi a cinquanta anys de conflicte armat, en una societat polaritzada per aquest motiu i amb fortes desigualtats socials.

«Quantes vegades hauré de perdonar al meu gèrma el mal que m'haurà fet?»

Diümenge XXIV durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre de Jesús fill de Sira

És odiós irritar-se i guardar rancúnia, però el pecador ho fa i no vol apaivagar-se. El venjatiu toparà amb la venjança del Senyor, que li demanarà compte rigorós dels seus pecats. Perdona als altres el mal que t'han fet, i Déu et perdonarà els pecats quan tu el preguis. L'home que s'irrita contra un altre home, com pot esperar que el Senyor li retorni la salut? No s'ha compadit d'un home com ell i ara s'atreveix a pregar pels seus propis pecats? Si ell, que és de carn i ossos, guarda rancúnia, qui li obtindrà el perdó quan haurà pecat? Recorda la fi que t'espera i amainarà la teva enemistat; pensa en la mort, i guardaràs fidelment els manaments. Recordat dels manaments, i no seràs rancorós amb els altres; pensa en l'aliança de l'Altíssim, i no tindràs en compte l'ofensa rebuda.

(27, 30-28,7)

Salm responsorial

El Senyor és compassiu i benigne, lent per al càstig, ric en l'amor.

(Salm 102)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, cap de nosaltres no viu ni mor per a ell mateix: mentre vivim, vivim per al Senyor, i quan morim, morim per al Senyor. Per això, tant si vivim com si morim, som del Senyor, ja que, si Crist va morir i va tornar a la vida, va ser justament perquè havia de ser sobirà de morts i de vius.

(14, 7-9)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Pere preguntà a Jesús: «Senyor, quantes vegades hauré de perdonar al meu gèrma el mal que m'haurà fet? Set vegades?» Jesús li respon: «No et dic set vegades, sinó setanta vegades set.» Per això passa amb el Regne del cel com amb un rei que va voler demanar comptes als qui ocupen els llocs de govern. Tot just començava, ja li van presentar un dels seus ministres, que li devia deu mil milions. Com que no tenia res per pagar, el rei va manar que venguessin tots els seus béns, i a ell mateix, amb la seva dona i els seus fills, els venguessin com a esclaus, per poder pagar el deute. Però ell se li llançà als peus i li

deia: Tingueu paciència i us ho pagaré tot. Llavors el rei, se'n compadí, el deixà lliure i li perdonà el deute. Quan sortia, trobà un dels seus col·legues que li devia uns quants diners, l'agafà i l'escanyava dient-li: Paga'm tot el que em deus. L'altre se li llançà als peus i el suplicava: Tingues paciència i ja t'ho pagaré. Ell no en va fer cas, i el va tancar a la presó fins que li pagués el deute. Els altres col·legues, en veure-ho, se n'entristiren molt i anaren a informar el rei de tot el que havia passat. El rei el cridà i li digué: Que n'ets, de mal home! Quan tu em vas suplicar, et vaig perdonar tot aquell deute. No t'havies de compadir del teu col·lega, com jo m'havia compadit de tu? Llavors el rei el posà en mans dels botxins, perquè el torturessin fins que pagués tot el deute. Això farà amb vosaltres el meu pare celestial si cadascú no perdona de tot cor el seu germà.

(18, 21-35)

«Tant si vivim com si morim, som del Senyor, ja que, si Crist va morir i va tornar a la vida, va ser justament perquè havia de ser sobirà de morts i de vius.»

Per què hem de perdonar

Jean Hakolimana, prev.

Aprofitant les lectures d'aquest diumenge, convé subratllar un aspecte del perdó que no sempre hom té en compte. Entre altres finalitats, el perdó ens és una antídota contra el mal del qual hem estat víctimes. En efecte, el mal tracte rebut, no sols ens fereix en el que som, sinó que tendeix a injectar-nos una llavor del mal que, amb el temps, ens fa actuar d'una determinada manera. Per això la història de la humanitat té documentats casos de víctimes que, sense aquest procés de curació interior, amb el pas del temps acaben reproduint sobre els altres el mateix comportament dels seus antics botxins. La ciència del comportament ho anomena *mimetisme*. Sense el camí d'autocuració del qual el perdó forma part, la víctima pot ser víctima doblement. Primer pel mal tracte rebut, i segon en quant va interioritzant la imatge del seu botxí amb el risc de quedar marcat per ell i de reproduir-lo en el seu tracte amb els altres.

De fet, la primera lectura d'aquest diumenge relaciona directament el perdó i la salut: *"L'home que s'irrita contra un altre home, com pot esperar que el Senyor li retorni la salut?"*. Perdonar és un gest ecològic. Evita que la contaminació del mal es vagi propagant i permet així purificar l'ambient interior i exterior infós pel Creador. En el perdó, creients i no creients coincidim afirmant-lo com el gest més excel·lent de la naturalesa humana. Ara bé, mentre els no creients l'afirmen com a fruit d'un esforç laboriós, nosaltres sabem que és un do, que acollim i fem fructificar. Perdonats, aprenem a perdonar, perquè "Crist va morir i va tornar a la vida"

La imatge

Com s'esdevé en l'amor, el perdó també és un art. No naixem amb un perdó innat, sinó que n'anem aprenent en practicar-lo.

A la pregària del Senyor demanem al Pare que ens perdoni les ofenses com nosaltres perdonem als qui ens han ofès. Posem una mesura a Déu! Sortosament la misericòrdia divina és més gran que la que fem servir nosaltres, i ens permet perdonar.

Paràbola del servent implacable (c.1620).
Domenico Fetti

Lit. hores: Setmana IV

18 dilluns

—Sant Josep de Cupertino, prevere (1603-1663)
—Sant Ferriol, màrtir (s.IV)
1 Timoteu 2,1-8 / Salm 27 / Lluc 7,1-10

19 dimarts

—Santa Maria de Cervelló, verge (s.XIII)
—Sant Gener, bisbe i màrtir (s.IV)
1 Timoteu 3,1-13 / Salm 100 / Lluc 7,11-17

20 dimecres

—Sant Andreu Kim Taegon, prevere, i sant Pau de Chong
—Sant Eustaqui, màrtir (s.II)
1 Timoteu 3,14-16 / Salm 110 / Lluc 7,31-35

21 dijous

—Sant Mateu, apòstol i evangelista
Efesis 4,1-7.11-13 / Salm 18 / Mateu 9,9-13

22 divendres

—Sant Maurici, màrtir
1 Timoteu 6,2c-12 / Salm 48 / Joan 8,1-3

23 dissabte

—Sant Pius de Pietrelcina (1887-1968)
—Santa Tecla, verge i màrtir
—Sant Constanci, màrtir (s.V)
1 Timoteu 6,13-16 / Salm 99 / Lluc 8,4-15

24 diumenge XXV de durant l'any / Cicle A

—La Mare de Déu de la Mercè
—Sant Gerard, bisbe (980-1043)
Isaïes 55,6-9 / Salm 144 / Filipencs 1,20c-24.27a. / Mateu 20,1-16a

Crist vol transfigurar el món

Visita pastoral a l'arxiprestat del Bages Sud (III) - Joan Casas i Griera, prev.

Vilomara i Rocafort

Aquestes parròquies estan a càrrec de Mn. Joan Hakolimana, que ens va acompanyar tot el matí fins al dinar parroquial. A Santa Maria de Rocafort, poble antiquíssim amb un museu de la història local, hi ha la sagristia més moderna del bisbat per la seva decoració de colors vius i alegres.

El senyor bisbe comentà l'evangeli de la Transfiguració (Mt. 17, 1-9), exhortant a viure la fe centrats en Crist, que vol transfigurar el món pel nostre testimoni missioner.

Al Pont de Vilomara - Sta. Magdalena se seguí el mateix fil evangèlic, predicant idèntic missatge. La bona gent rebé bé el Pastor que s'interessà per la seva vida i per la seva fe. Parlà l'estona que calgué per tal que hi hagués

temps de preparar els llibres de l'Arxiu, que signà en acomiadar-se.

Per al dinar popular tornàrem a pujar a Rocafort. Consistí a compartir les coses que la gent portava des de les seves llars i fou molt bonic. Ens féu pensar en la multiplicació dels pans. Tothom en menjà i encara en va sobrar.

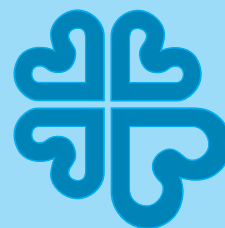
Tarda del 12. Santa Maria de Monistrollet

El senyor rector és Mn. Gerardo Merelles Espinosa, sacerdot del Paraguai, que viu a Sant Joan de Vilatorrada. Ens esperava amb un grupet de filigresos grans, que mantenen l'església molt ben arreglada.

Dolça pregària i bonic sermó de la Transfiguració. Salutacions amicals entorn d'una taula amb plats plens de coca. I ens acomiadem... que es fa nit.

Notícies Breus

Nou director de Càritas diocesana

El senyor bisbe va nomenar, pel juliol, Rufí Cerdan Heredia com a nou director de Càritas Diocesana de Vic, fins aleshores responsable de l'acció social i membre del Consell Diocesà. Ambdues responsabilitats, d'acord amb els estatuts, són de caràcter voluntari. Rufí Cerdan, resident a Manresa, és geògraf, treballa a l'administració pública en l'àmbit de l'avaluació ambiental i és voluntari de Càritas Arxiprestal de Manresa des de l'any 2011.

Suport als treballadors del sector carni

Càritas ha tornat a mostrar el suport als treballadors del sector carni en la seva lluita per posar fi a la precarietat laboral, a causa de la utilització de falses cooperatives de treballadors.

Membres de Càritas van assistir a les assemblees del 19 i 20 de juliol que es van realitzar durant l'acampada al davant de l'empresa Le Porc Gourmet de Santa Eugènia de Berga.

Darreres places pel pelegrinatge a Fàtima i Santuaris de Portugal

06 - 10 Novembre 2017

6 Nov: VIC-EL PRAT-PORTO

Trasllat en autocars des de Ripoll, Vic, Igualada i Manresa. Vol directe Barcelona – Porto. Visita guiada de la ciutat. Eucaristia a la Catedral. Continuació de la panoràmica: església de Sant Francesc, l'estació de Sao Bento, el barri de la Ribera, etc.

7 Nov: PORTO/BRAGA (Santuari del Bom Jesús)

Excursió dia complet a Braga amb visita del Santuari del Bom Jesús do Monte, on celebrarem l'eucaristia.

8 Nov: PORTO-BATALHA- NAZARÉ-ALCOBAÇA-FÀTIMA

Visita i eucaristia al Monestir Dominicà de Batalha. Passeig per la vila marinera de Nazaré. Visita de la Reial Abadia de Santa Maria d'Alcobaça.

09 Nov: FÀTIMA

Jornada al Santuari de Nostra Senyora del Rosari de Fàtima. Eucaristia a la Capelinha. Aljustrel (Casa de los Pastorcitos i Via Crucis).

10 Nov: FÀTIMA-LISBOA-BARCELONA-VIC

Visita Panoràmica de Lisboa: Antic Barri d'Alfama amb la catedral i l'església de Sant Antoni, eucaristia. Barri de

Betlem amb visita del Monestir dels Jerònims. Vol directe Lisboa – Barcelona. Trasllat en autocars fins a Ripoll, Vic, Igualada i Manresa.

TOT INCLÒS: Avió + bus + guia + pensió completa amb aigua i vi + allotjament a hotels de 4* + totes les visites + assegurança + trasllats a l'aeroport, etc.

Sol·licitar programa complet i full d'inscripció.

Places limitades, assignades per rigorós ordre d'inscripció. Temps límit per realitzar la inscripció: 14 juliol 2017.

Informació i reserves:

RUTH TRAVEL (GC 1.478).

C/ València, 247, 1º 1ª B. 08007 Barcelona.

Tel: 93 467 32 44 – FAX: 93 487 31 17

www.ruthtravel.es / info@ruthtravel.es

Preus per persona:

Grup de mínim 40 persones per autocar: 985 €.

Grup de mínim 30 persones per autocar: 1.050 €.

Grup de mínim 20 persones per autocar: 1.197 €.

Suplement individual: 197 €.

Sant Ferriol, protector de les oques

Fra Valentí Serra de Manresa, caputxí

Sant Ferriol fou militar i formà part de la legió romana. En no voler abjurar de la seva fe cristiana i en oposar-se a adorar els ídols, sofrí martiri l'any 304 a la població francesa de Vienne. La seva festa litúrgica se celebra el dia 18 de setembre. Les dades sobre el martiri de sant Ferriol les podem trobar en el llibre sobre els miracles atribuïts a sant Ferriol que escriví Gregori de Tours; un conjunt de dades que, d'alguna manera, foren recollides i divulgades en la lletra dels goigs que es canten per la festa del sant, on es fa esment que sant Ferriol "cura coixos i febreros, adolorits, mancs i leprosos". A Catalunya, sant Ferriol ha estat un dels sants de més notable veneració popular, ja que compta amb un santuari propi a Ceret (Vallespir) i amb una població sota el seu patronatge –Sant Ferriol, a la Garrotxa–i, sobretot, té força capelles dedicades a les comarques gironines, com ara a Sarrià de Ter, a Pont Major, al veïnat de Fornells de la parròquia de Besalú, a Figueres, Falgons, Vilabertran, Santa Pau i Olot, entre altres.

El framenor català fra Ferriol Isern, que al seu temps fou mestre de filosofia i teologia, escriví una vida popular de sant Ferriol que durant els segles XVIII i XIX comptà amb nombroses edicions, assolint una gran divulgació la que estampà l'any 1882 Tomàs Carreras, que tenia la impremta situada a la pujada de Sant Martí, davant mateix del Seminari de Girona (vegeu la *Vida del gloriosíssim màrtir Sant Ferriol* composta per fra Ferriol Isern, Girona 1882), on el pare Isern hi esmentà que "En Barcelona, en lo Convent dels PP. Trinitaris Descalcos, també hi havia una Capella molt curiosa dedicada a Sant Ferriol. En la muntanya de Montjuich, en Barcelona, també hi havia altre Capella sua molt antiga, que per las guerres fou arruïnada" (p. 14). Més recentment, el periodista catòlic Àngel Rodríguez Vilagran ha publicat una nova semblança del sant, protector de les oques, que ha titulat: *Sant Ferriol, soldat de Déu* (Centre de Pastoral Litúrgica, 2016).

Hi ha una llegenda catalana on es narra com Sant Ferriol hauria estat capità d'un escamot de lladres i que, després d'una confessió amb l'abat del monestir de Sant Pere, decidí comunicar als seus companys, reunits en una taverna de Besalú, que deixava la mala vida; aquests, en no voler acceptar la decisió del seu capitost, el mataren i el tiraren dins d'una gran bóta. Després d'aquest fet succeí que el vi de la bóta no s'acabava mai i cada vegada era més gustós, fins que el ta-

verner hi descobrí el cos sense vida de sant Ferriol.. D'ací que els enòlegs i amants del vi de la comarca de la Garrotxa i de l'Empordà tinguin a sant Ferriol com a patró de la "Venerable Confraria de la Bóta de Sant Ferriol" i que, alhora, també sigui tingut com a protector de les oques.

Entre els nombrosos miracles atribuïts a sant Ferriol, el pare Isern, en la ja esmentada *Vida* de sant Ferriol, hi recollí una especial gràcia de curació atorgada a un beneficiat de la catedral de Girona, el reverend Vives, l'estiu de 1544: "Lo Reverent Vives, sacerdot y beneficiat de la Catedral de Gerona, estigué tres anys atormentat de un gravíssim dolor en las caderas, que después se li estengué per tot son cos, y com se ve-gés casi ja desauciat de metges, invocá devotament al gloriós Sant Ferriol, y dins tres dias se sentí aliviado, y en breu temps del tot curat. Envió una presentalla a la capella del sant à Besalú, en acció de gràcias y en memòria y protecció del miracle, al primer de agosto del any 1544" (o. c., pp. 14-15).

La capella de l'estadi del F.C.Barcelona

Redacció

La capella de l'estadi del Futbol Club Barcelona, dedicada a la Mare de Déu de Montserrat, és un dels llocs més emblemàtics del Camp Nou. Acabada la construcció de l'estadi, el recinte que s'havia destinat a la patrona de Catalunya va restar com a magatzem, ja que no hi havia prou diners per a deixar finalitzats alguns detalls del Camp Nou.

La imatge de la Mare de Déu de Montserrat que presideix la capella va entrar al Camp Nou el dia de la inauguració de l'estadi, el 24 de setembre de l'any 1957. Fou portada sobre un bariard i passejada per tot el terreny de joc, en bona part sobre les espatlles de membres de la històrica Penya Soleira, la primera penya oficial del Barça. Després va ser conduïda i depositada en un petit espai de l'estadi.

Un dia, tornant de Castelldefels, dos dels membres de la Penya Soleira que havien portat la Mare de Déu de Montserrat per l'estadi del Barça van tenir un accident de cotxe, i van fer la prometença que si en sortien il·lesos farien un regal a la Mare de Déu. Quan va ser el moment d'anar-li a portar el regal d'acció de gràcies es van emportar la desagradable sorpresa que la imatge de la Mare de Déu de Montserrat es trobava enmig de sacs de runa i de tota mena de materials per a la construcció.

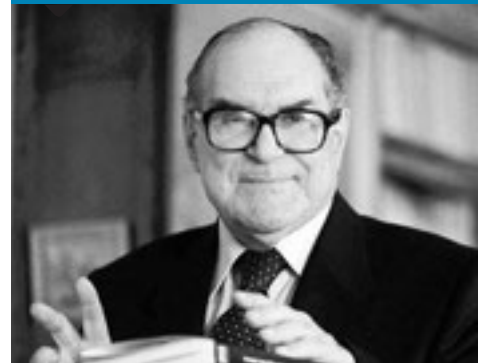
Va ser aleshores que els membres de la Penya Solera van sol·licitar l'autorització del president del Barça, Francesc Miró-Sans, per tal de condicionar una capella digna per a la Mare de Déu de Montserrat.

El llibre

J. Marías, apóstol de la divina razón

E. González Fernández

Editorial San Pablo

Preu: 23,50 euros

592 pàgines

La vida i l'obra de Julián Marías van estar sempre orientades cap a Déu i mai no es va desanimar en el seu esforç per construir una filosofia més apta que fes intel·ligible la revelació cristiana. I d'aquí ve el qualificatiu d'"apóstol de la divina raó".

Davant les realitats de la filosofia i del cristianisme, Marías fa una considerable innovació intel·lectual des de "la perspectiva religiosa en l'estudi dels problemes, sense abandonar-la en cap moment".

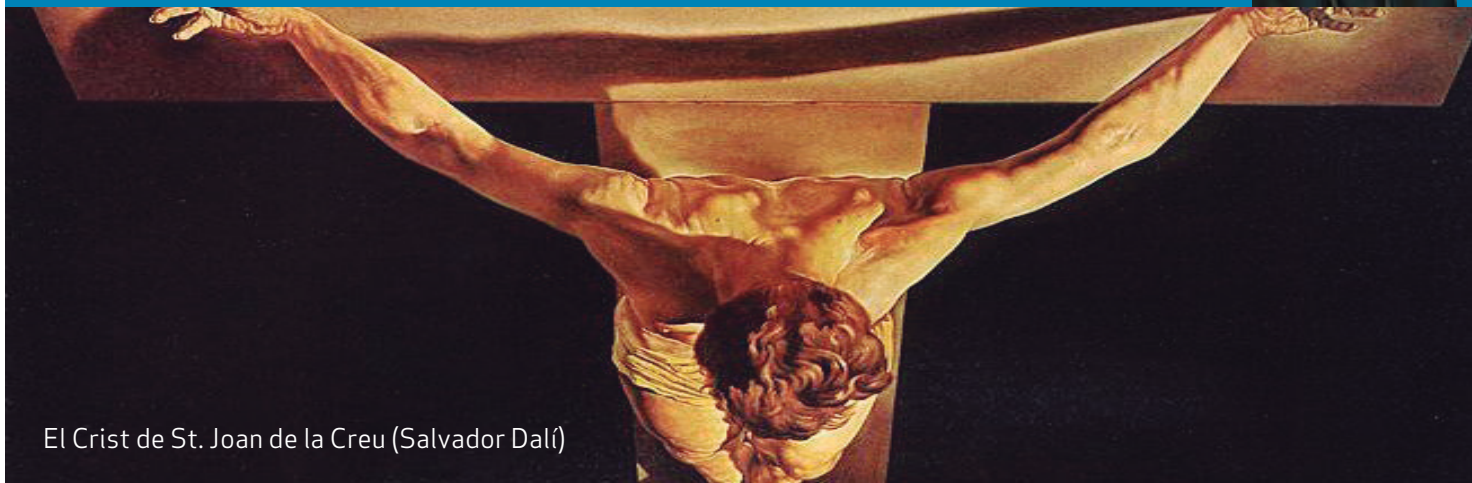
Com a catòlic responsable i, per tant innovador, ell creu que és precisament aquesta perspectiva religiosa la que permet veure seriosament la connexió entre ambdues realitats.

Glossa

Jesús, llum dels pobles

Romà Casanova, bisbe de Vic

El Crist de St. Joan de la Creu (Salvador Dalí)

En el context de nova evangelització és bo que ens preguntem quina relació hi ha entre la fe cristiana i la cultura. La nostra societat, en els inicis del segle XXI, es troba en una profunda transformació. Els valors, els costums, l'ètica han canviat i el paper de la religió cristiana com a inspiradora d'una manera concreta de viure s'ha perdut en moltes famílies i en el conjunt de la societat. Una societat cristiana en altres temps, no pas tan llunyans, s'ha desdibuixat i va prenent aire d'una societat pagana.

Entenc per societat pagana aquella que no té Déu o que té molts déus. La meva opinió és que l'home, que és naturalment un ésser religiós, si no creu en el veritable Déu cau, per si mateix, en l'adoració d'altres déus, realitats a les quals ret adoració, pensant que viu en la llibertat, quan en realitat cau en esclavatges subtils. De fet, en l'antiguitat greco-romana, les ciutats o Estats tenien els seus déus que eren escollits i posats pel mateix Estat. La forma de la religió, el nombre i el nom dels déus, el culte, eren administrats per la mateixa ciutat, de cara a assegurar un comportament adequat dels ciutadans. De tal manera que els déus no eren el centre, sinó que l'autèntic centre de la religió pagana era la «ciutat», el déu secret.

L'Església, la qual podem anomenar «ciutat de Déu», ja no té com a centre ella mateixa; el seu centre és Crist, el rostre del Pare. Dient-ho d'una altra manera: els qui formem l'Església sabem que no som nosaltres els qui hem escollit Jesús; ha estat ell el qui ens ha escollit a ser el seu poble. No és l'Església qui ha fundat una religió i uns déus; sinó que l'Església, el Poble de Déu, ha sorgit perquè Crist és el Fill de Déu, fet home, que per nosaltres i per la nostra salvació ha mort en la creu i el tercer dia ha ressuscitat d'entre els morts. D'aquest misteri d'amor misericordiós ha brollat l'Església, la gran família dels fills de Déu.

Els qui creuen en Crist, els qui s'han deixat captivar per Crist i formen la seva Església, allà on són fan brollar, de manera quasi imperceptible, talment un bosc que va creixent, sense fer soroll, una cultura cristiana. És així com Crist és la llum dels pobles. El concepte d'una societat cristiana, per moltes arrels cristianes que tingui, és falsa. Solament el qui s'ha trobat amb Crist com el seu únic Salvador i Senyor fa possible una cultura cristiana: en ell mateix, en la seva família, en la seva colla, en el seu lleure, en...

